

съюза за 1928—1929 год., който бѣ приетъ съ приходъ 335,000 лв. и сѣщо такъвъ разходъ.

Даде се думата на Ячо Хлѣбаровъ, който докладва нѣкои належащи измѣнения въ живота на съюза. Измѣненията се приеха. Установи се отчетната година на съюза да съвпада съ календарната.

Конгресътъ одобри следния докладъ на комисията по съюзния печатъ:

„Избраната комисия въ съставъ: К. П. Домусчиевъ, Еню Николовъ и Г. Балтаджиевъ, която прегледа и прецени характера и състоянието на съюзния читалищенъ печатъ презъ изтеклата читалищна година, констатира:

1. Презъ изтеклата съюзна година сж уреждани отъ името на Върховния читалищенъ съюз две списания — списание „Читалище“ и сп. „Българска мисълъ“.

2. Комисията намира, че и дветѣ списания сж уреждани съ вещина, която заслужава да бжде подчертана. Отъ съдържанието на годишнинитѣ се вижда, че помѣстнитѣ материали сж подбирани съ разбиране, и то въ рамкитѣ на съюзнитѣ решения и читалищни нужди.

3. Въ сп. „Читалище“ сж помѣствани повечето статии, третиращи въпроси тѣсно свързани съ живота на читалищното и библиотечно дѣло въ България, а сп. „Българска мисълъ“ се е стремѣло да задоволи изискванията и нуждитѣ на читалищни четци съ по-висока култура и интеллигентност. Въ това отношение вещо уреджаната „Българска мисълъ“ е държала първо мѣсто, наредъ съ най-добритѣ научни и литературни списания въ страната.

4. Списанието „Читалище“ е излизало веднажъ въ двата месеца и е дало до сега три книжки, а „Българска мисълъ“ е излизала най-редовно всѣки месецъ. Комисията констатира, обаче, че е време вече сп. „Читалище“ да излиза месечно, защото нуждитѣ на читалищното и библиотечно дѣло сж достатъчно разрастнали и едно двумесечно списание не е въ състояние да държи буденъ интересътъ на 30 хиляди съюзни членове.

5. Комисията смѣта за свой дългъ да изрази доволство и благодарностъ къмъ г. г. редакторитѣ на дветѣ списания — г. Я. Хлѣбаровъ и г-нъ проф. Арнаудовъ за усилията и вещината, съ които сж уреждали тия две съюзни издания. Констатира, обаче, че при наличността на повече отъ 35,000 души членове тия две съюзни издания сж изнемогвали съ единъ ограниченъ брой абонати. Комисията апелира къмъ всички читалищни дейци въ страната за презъ идната година, съ по-голѣмъ интересъ и преданностъ къмъ съюзния печатъ, да подкрепятъ тия две хубави съюзни списания. Комисията намира, че списание „Читалище“ безусловно трѣбва да бжде получавано отъ всички съюзни читатища. Независимо отъ това, всѣко читалище да се задължи да даде най-малко двама абонати на сѣщото списание.

6. Комисията намира сѣщо, че тия списания отговарятъ на духовнитѣ интереси и нужди само на известна частъ отъ съюзнитѣ членове, — преимуществено въ градоветѣ и на по-интелигентнитѣ въ селата. А тѣ не сж много. За грамадната частъ отъ съюзнитѣ членове въпроснитѣ две съюзни издания особено „Българска мисълъ“ сж почти недостатъчни. По тая причина комисията намира, че е време да се организира едно читалищно списание въ размѣръ 2 коли месечно, редактирано на популяренъ езикъ, достъпно за широката маса селски читалищни четци. Какъ ще бжде уреджано това списание, това ще бжде въпросъ на проучване отъ бждеция управителенъ